

REDAKČNÍ ÚVODNÍK / EDITORIAL COMMENT

Doba COVIDOVÁ (nejen v orální historii) / Covid Time (Not Only In Oral History)

Marie Fritzová

Rok 2020 bude jistě rokem, který se zapíše do dějin nejen na poli orální historie. Již téměř rok Evropa a celý svět bojuje s pandemií Coronaviru a i když jsme z počátku měli tendenci danou situaci brát pouze jako chvilkové odklonění od normálu, nynější vývoj ukazuje, že krize vyvolaná touto nemocí bude hlubší, než jsme si dovedli zprvu představit. Orální historie je tak postavena před řadu otázek, které ještě před rokem nemusela nutně řešit. Zásadní metodologická výzva pak tkví v otázce, jak dělat kvalitní orálněhistorický výzkum na dálku, pomocí moderních technologií. Neméně palčivá otázka souvisí se základním stavebním kamenem samotné orální historie, a to s potřebou budování vztahu tazatel-narátor. Pokud totiž chybí osobní kontakt těchto dvou krajních bodů, které ve společném tančení vystavují rozhovor, chybí něco z podstaty samotného oboru/metody orální historie. Těmto tématům a řadě dalších se budou věnovat orální historici a badatelé na poli orální historie na VII. mezinárodní konferenci České asociace orální historie. Konference nese příznačný název „Orální historie v čase krizí“ a uskuteční se ve dnech 18.–19. února 2021. Doufejme, že badatelé najdou adekvátní odpovědi na palčivé otázky dnešní doby.

Přes všechny obtíže, které s sebou tato doba přináší se podařilo sestavit letošní velice zajímavé číslo a my vám jej z radostí předkládáme.

První příspěvek Josefa Kubíka se věnuje subkultuře fanoušků britské hudební skupiny Depeche Mode v období před Sametovou revolucí. Druhá studie Lukáše Výdry nás přivádí do Korandova sboru v Plzni a představuje nám jeho barvitou moderní historii. Třetí, teoreticky orientovaná studie, je velice zajímavým příspěvkem do málo diskutovaného tématu v českých vodách orální historie. Radmila Švaříčková Slabáková se velice zasvěceným způsobem věnuje vývoji feministické orální historie, která může být především pro český orálněhistorický prostor zdrojem nové inspirace v teoretickém i metodologickém přístupu.

Klara Kohoutová a Michal Chocholatý jsou již tradičními přispěvateli do našeho časopisu. Na svém výzkumném poli opět pokročili a představují další zajímavé výsledky. Klara Kohoutová se dlouhodobě věnuje romské národní paměti a představuje nám výsledky nedávného projektu Etnicky kódovaná místa paměti ve veřejném prostoru – Společenskovedného ústavu CSPV SAV.

Projekt se zaměřil především na podoby a vizualizace romských míst paměti a jejich připomínání ve veřejném prostoru.

Michal Chocholatý se v závěrečné studii zaměřuje na přiblížení kariéry jednoho z velitelů a lékařů vyhlazovacího tábora Treblinka Irmfrieda Eberla. Studie opět nasvětluje velice bolestné historické téma, o kterém je ale neustále třeba diskutovat a připomínat jej.

V závěru letošního editoriału bych vám všem chtěla popřát pevné zdraví a hodně sil v nastávajícím roce 2021. Ať současný smutek a všechny těžkosti, které prožíváme, jsou proměněny naší vlastní hlubokou reflexí, solidaritou a vzájemnou empatií.